

Jézusról bizonyóságot tesznek cselekedetei, az Atya és az Írás

Előzmények: Jézus szombaton gyógyított a Bethesda tavánál. A zsidók ezért elkezdtek üldözni őt. Nemcsak a szombat megszegéséért kezdték üldözni, hanem azért is, mert Istenre úgy hivatkozott, mint atyjára. Vagyis úgy értelmezték, hogy egyenlővé tette magát Istennel. Jézus magyarázta nekik, hogy ő önmagától nem tesz semmit. Ő azt teszi, amit az Atya tesz. Mert az Atya szereti a Fiút. Az Atya feltámasztja a halottakat, és ő, a Fiú is, akiket akar, megeleveníti. Mert az Atya nem ítél el senkit, hanem az ítéletet teljesen átadta a Fiúnak, hogy mindenki tisztelje a Fiút, ahogyan tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki elküldte a Fiút. Aki hisz a Fiúnak, az az Atyának hisz. Ahogy az Atyának van élete önmagában, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában, és hatalmat adott neki arra, hogy ítéletet tartson az Emberfia.

Ezen előzmények után – mert vádolják őt –, magyarázza Jézus a vádlóinak, hogyha ő tesz bizonyóságot önmagáról, az nem igaz. Ha az emberek tesznek róla bizonyóságot, az sem igaz, mert embertől nem is fogadja el a bizonyóságtételt. Például Keresztelő Jánostól sem, mert neki nagyobb bizonyóságtétele van, mint Jánosé. Az Atyától átadott munkák, amiket Jézus bevégez, azok tesznek bizonyóságot róla. Ez egyben azt is bizonyítja, hogy az Atya küldte őt. Senki nem látta, senki nem hallotta az Atyát. Az Igéje sincs bennük, mert nem hisznek annak a Jézusnak, akit ő elküldött. Bár kutatják az Írásokat – gondolván, hogy abban van az örök életük, de azok az Írások róla tesznek bizonyóságot, és mégsem akarnak Jézusnak hinni, mégsem akarnak Jézushoz menni. Jézus az Atya nevében jön – nem fogadják el. Aki a maga nevében jön, azt elfogadják. Hogyan is tudnátok ti hinni, akik egymástól fogadtok el dicsőséget? És azt a dicsőséget, ami Istentől jön, azt nem fogadjátok el? – teszi fel Jézus a kérdést.

Jézus nem vádolja őket. Majd Mózes – akiben hisznek –, majd ő fogja vádolni őket. Mert Mózesnek sem hittek, aki róla írt. Ha az ő írásainak nem hisznek, akkor Jézus beszédeinek sem hisznek.

Jézusnak nehéz helyzete volt, tulajdonképpen mindenkor. De különösen akkor, amikor szombaton gyógyított. Sőt, ha nem szombaton gyógyított, akkor is nehéz helyzete volt, mert minden alkalommal megvádolták avval, hogy Istennel teszi egyenlővé magát. Mert ugye megbocsátja a bűnöket, holott csak az Isten az, aki megbocsáthatja a bűnöket. Számon kérik rajta, hogy milyen hatalommal gyógyít vagy prédikál. Jézus próbálja megmagyarázni nekik, hogy mindent, amit tesz, vagy mond, annak a nevében teszi, aki küldte őt, vagyis az Atya nevében. Ezt sem tudják elfogadni, mert megint jön a vád, hogy Istennel teszi egyenlővé magát. Próbálja elmagyarázni, hogy milyen világos, hogy ő az Atya küldöttje, hisz a tettei magukért beszélnek. Ezt sem tudják elfogadni. Pedig milyen egyszerű: Hinni Mózesnek, aki róla beszélt. Hinni neki – Jézusnak – a cselekedetei alapján...

Jézus a sok keresztkérdés tüzeiben, ott áll egyedül...

Vajon mi is tennék fel neki ilyen és ennyi keresztkérdést?

Én hiszem-e hogy Jézust az Atya küldte, és Ő egy az Atyával? Egy kicsit elmélkedjünk el ezen a kérdésen így Nagyböjt idején. Egyáltalán, valamikor is elgondolkodtunk-e ezen a kérdésen? Vagy olyan természetesen „belenőtünk” ebbe a hitbe?

Mindezen történetek után Jézus elmegy a Galileai-tenger, a Tibériás túloldalára, és 5000 embert meg-
etet. Ámen.

Debreczeni Zsuzsa, Budapest